

De Beloften

Stel je vertrouwen op Hem

Bart Doornweerd

**Jeugd met een Opdracht, Ede
Hendrik Stafweg 4
6712 EA Ede
www.ywam-edede.nl**

Copyright © 2006 Bart Doornweerd

Tekstbewerking : Arja Visser
Lay-Out + Cover : Elia Media
Druk : IJsselprint, Zwolle

Opmerking: de aangehaalde bijbelteksten zijn
ontleend aan de NBG-vertaling

Cip-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag

De beloften - *Stel je vertrouwen op Hem/* deel 4
van de serie: *Leven onder Gods leiding/*
Bart Doornweerd.

1e druk: april 2006

*Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt en/of
verveelvuldigd door middel van druk, fotokopie, microfilm,
floppydisk of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.*

De beloftes

Om positief in het leven te kunnen staan hebben we hoop nodig. Hoop doet leven!

Als we problemen hebben zoals ziekte of financiële tekorten, kijken we uit naar betere tijden. We hebben hoop!

Ondanks alles wat negatief is in deze wereld zien we uit naar een betere wereld, waar geen ziekte, onrecht of verdriet meer zal zijn. In Zijn woord geeft God ons daar talloze beloftes over. Die betere wereld zal uiteindelijk komen.

We zien uit naar de vervulling van die beloftes. Het zijn beloftes die voor iedereen gelden, als kinderen van God mogen we ons daaraan vasthouden.

God belooft ook dingen die dichterbij liggen. Herstel van een huwelijk dat dreigt stuk te lopen. Herstel van gebroken relaties. Genezing van ziekte. Of de belofte dat Hij ons leven vruchtbaar zal maken, zodat we op een positieve manier iets mogen bijdragen aan onze omgeving. God kan zo'n belofte in ons hart leggen, we mogen ons daarnaar uitstrekken!

Jaren geleden verlangde ik er naar om ooit een kantoor te hebben met aan één wand de kaart van India. Daar omheen foto's van fulltime werkers in India die we vanuit Nederland zouden ondersteunen. Ik ervoer dat in mijn verlangen ook de belofte van God lag.

Die belofte is nu werkelijkheid geworden! Eén muur van mijn kantoor is bedekt met honderden foto's van Indiase en Nepalese zendelingen. De kaart van India is er helemaal onder bedolven! We helpen nu meer dan 900 zendingswerkers in die landen.

Een andere belofte. In het voorjaar van 1987 hielden we vernieuwingsbijeekkomsten in

's Heerenhof te Heerde. Tijdens één van die avonden hoorden verschillende personen het geluid van stortregen op het dak van het gebouw. Later bleek dat er buiten geen druppel gevallen was! We maakten eruit op dat God beloofde dat er weer geestelijke regens zouden komen over ons land, net als bij Elia (Koningen 18: 41) of bij Joël (Joël 2: 23). Dit gebeurde bijna 20 jaar geleden en het is nog niet volledig in vervulling gegaan.

Hoe gaan we om met nog niet vervulde beloftes? Abraham geeft ons het goede voorbeeld. God riep Hem toen hij 75 jaar was. Hij stierf 100 jaar later, hij was toen 175 jaar oud. Abraham ontving meerdere malen de belofte van God dat hij een vader van vele volkeren zou worden. Op verschillende plaatsen in het Nieuwe Testament wordt er over Abraham gesproken en alleen maar positief. Maar als we in het Oude Testament lezen over de geschiedenis van Abraham, dan zien we dat er ook aan hem nogal wat fouten kleefden.

Zijn vrouw Sara lachte in ongeloof, Abraham lachte zelf ook. Hij ging naar Egypte, waar hij eigenlijk helemaal niet moest zijn. Hij zondigde, hij loog.

In het Nieuwe Testament wordt ons in Abraham een bijna perfecte persoon voor ogen gesteld. God keek er namelijk anders tegenaan. Wij hebben allemaal onze fouten en problemen, maar als *God* naar ons kijkt, dan ziet Hij uiteindelijk alleen maar het mooie en het goede in ons, al het positieve. Hij ziet al onze potentie.

Bij satan is het precies het omgekeerde verhaal, hij haalt al het slechte en negatieve in ons naar voren. Dat stalt hij zo breed uit, dat we bijna het positieve uit het oog verliezen. God ziet echter de bekwaamheden in ons en onze mogelijkheden. Zo mogen ook wij naar anderen kijken en naar onszelf, want Hij heeft een geweldige belofte voor ieder persoonlijk.

God wil altijd verder gaan met datgene in ons wat potentieel vruchtbaar is, Hij wil het laten

groeien en Hij wil het vermenigvuldigen. Dat zei Hij tegen Adam en Eva: *'Vermenigvuldig je en vul de aarde.'* Dat herhaalde God tegen Noach na de zondvloed: *'Weest vruchtbaar, wordt talrijk.'*

In het Nieuwe Testament zei Jezus: *'Hierin is de Vader verheerlijkt, dat je veel vrucht draagt. Ga heen en wees vruchtbaar. Maak discipelen.'*

Abraham en Sara waren al behoorlijk op leeftijd en onvruchtbaar. Juist tegen hen zei God:

'Kom en ik zal je vruchtbaar maken. Ik zal je een groot volk maken en je zegenen en je naam groot maken.'

Steeds herhaalde God Zijn belofte. En Abraham wachtte... Paulus zegt in het Nieuwe Testament dat degenen die in de ogen van de wereld niets voorstellen, door God uitgekozen worden.

Als God denkt aan vruchtbaarheid, dan kijkt Hij vooral naar ons innerlijk. Wat bewerkte God in die 100 jaar in Abraham? Zag Abraham de

honderdduizenden van zijn nageslacht? Nee. Na 10 jaar was er nog geen één nakomeling. Abraham dacht God een handje te helpen en trouwde met een bijvrouw (Hagar) – bij wie hij een zoon kreeg.

Hierna zweeg God ongeveer 13 jaar. Pas na 25 jaar werd Isaäk geboren bij Sara! Belachelijk, denken wij, een oude vrouw van 90 jaar met een dikke buik. En Abraham was al 100! Maar God doet de dingen op Zijn manier.

De lijn der belofte liep via Isaäk, niet via de zoon die Abraham bij Hagar had verwekt. Isaäk trouwde toen hij 40 jaar was, en pas toen hij 60 jaar oud was kwam er een tweeling - Ezau en Jakob. Toen die jongens ongeveer 15 jaar oud waren, stierf Abraham.

Van dat grote volk dat God aan Abraham had beloofd, waren alleen Isaäk, Ezau en Jakob geboren. Toch is Abraham de vader van alle gelovigen, van de Joden en van de christenen. De belofte is uitgekomen, want nú zijn er miljoenen

Joden over de hele wereld, die nakomelingen zijn van Isaäk en Jakob. Daarnaast al die honderden miljoenen, die toegevoegd zijn aan Israël, door de gelovigen uit de heidenen.

Heb je dat ook in je leven? Dat er steeds weer een belofte van God belicht wordt? Of herhaald, als je het even niet meer ziet zitten? Dan komt er opeens zomaar iemand naar je toe die iets tegen je zegt wat op de belofte betrekking heeft. Of je ziet ergens in de natuur iets dat je raakt, en je weet opeens: het is toch waar. Je krijgt een profetie, of je leest een artikel. Of God raakt je aan.

Waarom was Abraham zo'n fantastische held in de ogen van God? In het Oude Testament èn in het Nieuwe Testament staat de reden: Abraham was een *vriend* van God. Er was een sterke relatie tussen Abraham en God. God gaf hem die titel vanwege de manier waarop hij omging met de beloftes van God.

'Ga uit je land en uit je maagschap en uit je vaders huis naar het land dat Ik je zal wijzen. En Ik zal je een groot volk maken, je zegenen en je naam groot maken.' Abraham vertrok.

Om een belofte van God te ontvangen moet je vaak iets achterlaten, iets wat je kostbaar en dierbaar is. Dat is soms pijnlijk, maar het is de prijs om de belofte te ontvangen. En dat zijn de momenten dat God het dichtst bij ons komt. Soms gaat datgene wat Hij aan ons beloofd heeft aan onze neus voorbij. Iemand komt en pakt datgene af waarvan we weten *dat was voor mij*.

Maar dan is de genadige nabijheid van God er. Dat gaat alle eventuele 'gaven' die we graag hadden ontvangen, *vér* te boven!

Ik heb ook vaak gedacht: zou er nog wat komen van die belofte uit 1987 van 'geestelijke regen' over Nederland? Het leek er niet op. Overal waar ik keek was verdeeldheid, hadden mensen ruzie met elkaar. In plaats van dat gemeentes

groeiden en uit hun voegen barstten, werden ze alleen maar kleiner. Heer komt er nog wat van?, dacht ik regelmatig. Maar dan, op een morgen, reed ik ergens naar toe, en zag ik onderweg een fantastische regenboog - net of ik er zo onderdoor kon rijden!

Door die regenboog zei de Heer: 'Het gaat allemaal gebeuren zoals Ik het gezegd heb.'
Dwars door alles heen werkt Hij dingen van eeuwigheidswaarde in ons uit. Weet je hoeveel land Abraham aan het eind van zijn leven had? Genoeg voor een begraafplaats voor zijn vrouw en daar kon hij zelf later net naast liggen. Dat was ongeveer de grootte van het beloofde land dat hij heeft gekregen! Maar van binnen droeg hij een enorme rijkdom met zich mee.

De boodschap voor *jou* is dus om de belofte van God vast te houden, het nooit op te geven.

Trouw te zijn aan God. Te volharden in gebed. Trouw te zijn aan de mensen die de Heer om je heen gesteld heeft. Te bidden. Hem te zoeken

en Hem te houden aan de beloftes die Hij jou heeft gegeven.

Als je vasthoudt aan de beloftes van God, door beproevingen gaat en gezuiverd wordt, dan zal ook datgene wat God in *jouw* binnenste doet kostbaarder blijken te zijn dan goud en zilver of kostbaar edelgesteente!

Laat je onderweg dus nooit ontmoedigen door gevoelens van onbekwaamheid of door beproevingen! Abraham moest uitwijken naar Egypte, hij werd geconfronteerd met zijn eigen zwaktes. Hij loog en zei halve waarheden - Sara moest zeggen dat ze zijn zuster was.

Er was ruzie en verdeeldheid binnen de familie, Lot en hij besloten uit elkaar te gaan. Lot koos ervoor om het beste deel van het land in te pikken, maar bracht hem dat geluk? Uiteindelijk had hij na de vernietiging van Sodom en Gomorra niets meer over! Abraham koos ervoor om los te laten, en dat leidde tot het beërven van de beloftes van God!

Elke dag waren er opnieuw beproevingen voor Abraham.

Vind je dat bij tijden ook zo frustrerend? Altijd weer beproevingen! Bedenk echter dat God ons in beweging wil houden, zodat we ons vast blijven klampen aan Zijn beloftes.

Beloftes en beproevingen, je zult ze beide meemaken, als je begint aan je reis met God. Ook zal Hij soms van je vragen om dingen achter je laten.

Waarom kwam Abraham er uiteindelijk uit als een fantastische kampioen? Abraham ging nooit bij de pakken neer zitten of zielig doen! Hij zei niet: 'Het werkt niet, ik wil weer naar Ur'. Of: 'De beloftes van God komen niet uit, ik zit alleen maar in de ellende en de moeilijkheden.'

Abraham was in die 100 jaar steeds bezig, hij ging dan weer hier naar toe en dan weer daar naar toe. Dat kan ook letterlijk zo zijn in jouw leven.

Zelf begon ik in 1967 aan die reis met God. Zeven jaar later liet ik al mijn spulletjes achter - ik had gelukkig niet zoveel als vrijgezel! - en vertrok naar Denemarken om de school van Jeugd met een Opdracht te volgen.

Daarna ging ik ook naar Israël en Frankrijk en later met Marianne en de kinderen naar Nepal, India, Shrilanka, Bangladesh en Hawaiï. Ik was voortdurend in beweging. YWAM - Youth with a Mission – omschrijft men ook wel eens als volgt: You will always Move. *Je zult altijd in beweging zijn.* Voor mij is het letterlijk zo gegaan, ook geestelijk.

Ook al woon je je hele leven in dezelfde plaats, toch kun je een Abraham zijn in geestelijk opzicht. Door in beweging te blijven. Dingen te doen voor God. Iets nieuws aanpakken waar dat mogelijk is. Doe wat op je hart ligt. Beoefen de gaven van de Heilige Geest. Beoefen de gaven van gastvrijheid. Beoefen de gaven van barmhartigheid die God je gegeven heeft.

Abraham ging op weg, hij trok het land door, hij brak op, hij trok steeds verder. Hij trok naar Egypte. Hij trok uit Egypte. God zei: 'Door wandel het land in de lengte en in de breedte.' Hij achtervolgde de vijand. Voortdurend was hij onderweg.

Dus als je aan de belofte van God vasthoudt en door beproevingen heen gaat: voel je nooit zielig, maar doe datgene wat God je aanreikt! Er liggen absoluut mogelijkheden binnen jouw bekwaamheden. Pas ze toe! Wacht niet tot alles perfect is, want dat zal het nooit worden.

Ik ben nog steeds dankbaar voor die dag in 1974, toen ik stopte met mijn baan en ging kijken wat God voor de komende twee jaar voor mij wilde doen. Hoe ik God mocht dienen. Twee jaar kon ik dat wel volhouden, ik had wel zoveel spaargeld dat ik daarvan kon leven.

Wanneer het geld op zou zijn, wilde ik gewoon weer een baan nemen. Dan zou ik wel kijken hoe het verder ging. Ik wilde op reis met God.

Nu, 30 jaar later - die twee jaar zijn dus al lánɡ voorbij! – stroomt de olie nog steeds uit die kruik! Dus ik ga gewoon maar door - God is getrouw geweest.

Blijf in beweging!

Wat Abraham ook typeert is, dat hij een bouwer van altaren was. Als hij het niet meer wist dan bouwde hij een altaar en riep hij de naam van de Heer aan. Wat centraal moet staan in het leven van christenen is een altaar. Een dagelijks altaar. Waar we goede dingen op leggen, reukoffers en spijsoffers, vredeoffers. Waarop we ook de negatieve dingen leggen, zonde, pijn, teleurstelling, boosheid en verdriet.

Een altaar moet centraal staan, een altaar symboliseert overgave. Een zichtbaar teken van wat er gebeurt tussen de mens en God. Op de plek van het altaar ontmoeten we God. Voor ons is dat symbool het kruis, waar Jezus zichzelf offerde. Je moet dat altaar kennen in je leven. Maak een dagelijkse gang naar het

altaar, met dingen die je niet begrijpt. Als je je afvraagt: hoe moet dat nou? Problemen waar je tegenaan loopt, die mag je op het altaar leggen. Dan komen we bij overgave uit.

Abraham kende de plaats van het altaar in zijn leven. Een altaar is een plaats van ontmoeting met God. Overgave, gebed, lofprijzing, dankzegging. Maar ook tranen, pijn, zonde, schuld, onbegrip.

Op cursussen en seminars plaats ik vaak een ruwhouten kruis vooraan in de zaal, vlak voor de groep mensen. Dat is ons altaar. Mensen kunnen naar dat kruis gaan. Er liggen papiertjes en plakband bij en een pen. En daar kunnen ze alles opschrijven wat ze kwijt willen aan moeiten en verdriet, ziekte en zorgen. Maar ook dingen waar ze blij mee zijn. Dan wordt het kruis een plaats van dankbaarheid.

Abraham was een man die geen aanspraak maakte op zijn rechten. Op het moment dat hij samen met Lot voor het land stond, liet hij de

keus aan Lot over. Abraham kwam niet voor zijn rechten op, zoals hij dat had kunnen doen. Abraham toonde de houding die we ook zien in de Here Jezus.

De houding van een christen die op reis met God is, is loslaten. Niet met de vuist op tafel slaan, zo en zo heeft God het tegen mij gezegd en nu zal het gebeuren ook...We kunnen de dingen overgeven in de handen van God.

Op momenten dat we dingen los laten en onze rechten opgeven, laten we dan geen spijt hebben en denken dat dingen aan ons voorbij gaan. Want juist *dán* komt God naar ons toe. Op dat moment is *Hij* het grootste geschenk. Meer dan alles...

Abraham raakte bij een oorlog betrokken vanwege Lot. Hij had kunnen zeggen dat Lot door zijn eigen keus in de problemen was gekomen, maar hij nam het op voor Lot. Hij bevrijdde Lot en bracht hem terug. Hij kon aanspraak maken op de buit, maar hij wilde er

niets van hebben. Geld kan heel gevaarlijk zijn. Het kan ons hart binnen dringen, daar moeten we voor oppassen. Abraham toonde de goede houding, niet van grijpen maar van loslaten.

Het moeilijkste altaar wat hij bouwde was waarschijnlijk het altaar waarop hij zijn zoon Isaäk zou offeren. Hij offerde de belofte van God! Hij had nog nauwelijks iets van Gods belofte gezien, alleen maar Isaäk. God zei: 'Die moet je ook terug geven aan Mij.'

We moeten bereid zijn om alles wat God ons geeft eventueel weer terug te geven aan Hem.

Dat deed Abraham. Een engel van God zei echter op het laatste moment dat hij een ram als plaatsvervangend offer voor Isaäk mocht nemen. En daarna sprak de engel nogmaals: 'Omdat je dit gedaan hebt en je Mij je enige zoon niet onthouden hebt,' luidt het woord des Heren, 'zal ik je rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken.' God herhaalde Zijn belofte.

Abraham begon zijn reis met de belofte van God. Tijdens die reis met God moest Abraham door vele beproevingen heen.

Teleurstelling in vrienden, teleurstelling in familie, teleurstelling in God, teleurstelling in zichzelf. Die beproevingen waar hij doorheen ging herkennen we allemaal. Wat hem uiteindelijk tot een vriend van God maakte, is dat hij een man was die toch voortdurend in beweging bleef en niet bij de pakken neer ging zitten.

Hij bouwde altaren en herstelde zo telkens weer de verbinding met de hemel. Het uiteindelijke 'recht' liet hij aan God over. Hij gaf het over in Zijn handen. Zijn uiteindelijke beloning aan het einde van zijn leven was voornamelijk een innerlijke beloning: God noemde Abraham zijn vriend.

Zou dat niet mooi zijn, dat aan het eind van je leven God over je kan zeggen: 'Je bent een vriend(in) van Mij.' Als je zo de eeuwigheid in gaat, dan ben je geslaagd! Dan kun je misschien

niet zeggen dat je dit en dat allemaal bereikt hebt, van alles gezien en allerlei bezittingen gehad hebt. Het waardevolle is dan echter dat bijzonder mooie wat Hij in je innerlijk bewerkt heeft. Dát zal niemand van je kunnen afnemen.

**Een goede reis gewenst. Geef het nooit op!
Blijf in beweging, blijf altaren bouwen en
maak geen aanspraken op je eigen rechten.
Geef het over in de handen van God.**

Dit boekje is deel IV uit de serie:

Leven onder Gods leiding

Overige titels uit de serie zijn:

- * De woestijn zal bloeien als een roos
Uw leven als een besproeide tuin
  - * Omgaan met verdriet en teleurstelling
Wat is uw houding in moeilijke tijden?
  - * Van water naar wijn
Stel je vertrouwen op Hem
-
-

De opbrengst van de boekjes is bestemd voor het India Adoptie Plan.

Giften kunnen overgemaakt worden op
Bankrekeningnummer: 40.94.13.674
Postbanknummer: 12.08.430
t.n.v.: Jeugd met een Opdracht, Ede.
Telefoon: 0318-655187

